

- **Trencaven** amb les **regles cinematogràfiques** de les pel·lícules de Nord Amèrica, ja que els directors francesos van adquirir aquest coneixements veient-les.

- La majoria de cineastes utilitzaven **càmeres menys pesades** que de costum. Això va permetre gravar les pel·lícules als exteriors.

- Es **deixa d'utilitzar el trípod**, per donar un **major dinamisme** a les pel·lícules. Això permetia gravar escenes més llargues i tenir més llibertat a l'hora de gravar un pla.

- Moltes vegades les pel·lícules es **montaven en capítols**, com si fossin una obra literària. El **desenvolupament narratiu** d'aquestes, **no era lineal**, com al cinema tradicional.

- Les produccions tenien molt **baix pressupost**. En general, la inversió cap al cine en aquella època era molt baixa, però cap a finals dels anys 50, al popularitzar-se la televisió en el cinema va haver-hi una disminució.

- Es rodava a **localitzacions reals**, ja que els directors pensaven que donava un major realisme. A més la **llum natural** també ajudava a donar més realisme.

- Utilitzaven molt els **diàlegs improvisats**, per aportar una espontaneïtat cap al espectador. També era molt comú que els actors i actrius sortissin en més d'una pel·lícula.

- El **so era gravat en directe**, i no era retocat després per postproducció, deixaven que es barrejés amb els sorolls de fons o la música.

- A l'hora d'edició es feien servir molt els **elipsis** o **jump cuts**. És un pla el qual canvia l'acció amb la successió de talls. Això permetia tallar una escena d'acció en diferents parts. Permet fer un salt endavant en el temps, i normalment es fa dins d'un mateix marc o composició.

- També s'utilitzaven molt els **plans seqüència**, on s'utilitzaven travellings i diferents grandàries de plans i angles; la càmera no deixa de gravar durant un temps determinat.